

رئیس شورای سیاست گذاری ائمه جمعه با تأکید بر لزوم مطالبه‌گری عدالت در نماز جمعه مطرح کرد

عدالت آری شعار نه

صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ | VOL.14 | NO.3345 | TUE, NOV. 09, 2021 | ISSN:2008-2886

۱۸۳ سال و ۲۴ روز گذشت

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

در قامت قهرمان

نگاهی به فیلم سینمایی «منصور» که از فردا روی پرده سینماها می آید

صفحه ۸

سخت‌نویس ۱۸ آبان ۱۴۰۰ | ۲۱ ربيع الثانی ۱۴۴۳ | ۹ نوامبر ۲۰۲۱ | سال چهارم | شماره ۳۳۴۵ | صفحه ۳۰۰۰ | نومال

مبلغ یارانه پنهان برق ۲۳۹ هزار میلیارد تومان است؛ ۶۰ درصد این یارانه را تنها ۱۵ درصد مشترکان مصرف می کنند

برق گرفتگی عدالت!

غیر توری ترین روش اصلاح وضعیت یارانه پنهان برق حذف یارانه پر مصرف هاست
سناریوهای هدفمندی یارانه انرژی؛ چرا پلکانی کردن قیمت تنها راه حل است

صفحه ۵

روز دوم رزمایش مشترک ذوالفقار ۱۴۰۰ با شلیک موشک‌های کروزر قادر، قدیر و نصر و پهپاد انتحاری آرش برگزار شد

اقتدار ذوالفقار در آسمان

صفحه ۲

تیتراهای امروز

سردار قاتی در دیدار رئیس جمهور و نخست‌وزیر عراق بر نیاز این کشور به حفظ همبستگی داخلی و پیگیری قانونی اعتراضات مردم تأکید کرد

انسجام عراق خواسته مقاومت

خبر حمله پهپادی به منزل الکاظمی می تواند سناریوسازی در جهت ایجاد فتنه منطقه‌ای علیه مقاومت در عراق باشد

صفحه ۲

حجت الاسلام محسنی اژه‌ای اعلام کرد

تمرکز عدلیه بر مبارزه با قاچاق

صفحه ۲

در جدید ترین حمله سایبری به رژیم صهیونیستی اطلاعات محرمانه و شخصی مقامات ارشد اطلاعاتی و نظامی این رژیم منتشر شد

همه سوراخ‌های دیوار موساد

صفحه ۷

بررسی فنی مشکلات پرسپولیس در فصل جاری

یحیی دشمن فرضی رارها کن

صفحه ۶

نگاه

آبادانی نیاز اول شهر

مصطفی خدابخشی: فرصت طلایی ۴ ساله شهر تهران در دوره پنجم مدیریت شهری سوخت و این کلانشهر با جمعیتی بالغ بر ۹ میلیون

و ۴۰۰ هزار نفر با انباشتی از طرح‌های عمرانی اجرا نشده روبه‌رو شد. پایتخت در سال‌های ۹۶ تا ۱۴۰۰ با وجود آنکه از مدیریت یکپارچه سیاسی برخوردار بود اما تنها ثمرهای که به آن و شهروندان رسید، از ثبه نامیوم بدهی ۵۵ هزار میلیاردی بود و مدیران شهری نتوانستند با وجود این همگرایی، گرهی از مشکلات شهر بکشایند. حالا بیش از ۳ ماه است مدیریت شهری ششم فرمان امور را در دست گرفته و با شعار ایجاد آبادانی در شهر این توقع را در بین شهروندان تهرانی ایجاد کرده است که در روزها و ماههای آینده تحولی جدی در ارائه خدمات به مردم ایجاد خواهد شد. در شرایط موجود به جرات می‌توان گفت تهران تشنه عمران و آبادانی است و ماموریت اصلی مدیریت شهری در ۴ سال پیش رو، پاسخگویی به این مطالبه عمومی است؛ مطالبه‌ای که در سال‌های گذشته به فراموشی سپرده شد و سایه سنگین خواسته‌های حزبی و جناحی بر این موضوع مهم و اساسی، سنگینی کرد.

با توجه به سابقه جریان حاکم بر شورای ششم شهر تهران و کارنامه ثبت شده از آن در دوره‌های دوم، سوم و چهارم مدیریت شهری، می‌توان این پیش‌بینی را داشت که یک بار دیگر خدمات‌رسانی به شهروندان در حکم خون در شریان‌های شهر به جریان افتاده و نسیم خدمت در شهر وزیدن گیرد. رسیدن به این نقطه مطلوب تنها با استفاده از ظرفیت مدیران ارشد و مدیران میانی کارآموده محقق خواهد شد، لذا ضرورت دارد با وجود آنکه مدیران ارشد شهرداری تهران مشخص شده‌اند، سرعت انتصابات در مدیریت میانی شهر افزایش یابد تا از زمان ایجاد شده برای سرعت‌بخشی در خدمت به مردم استفاده شود. یقیناً فرصت خدمت کوتاه است و به سرعت دوره ۴ ساله مدیریت شهری ششم به پایان خواهد رسید همان‌طور که دوره ۴ ساله مدیران گذشته به اتمام رسید و نتیجه عملکردشان آن شد که هیچ کدام از نمایندگان آن جریان نتوانستند به بهشت راه یابند. مدیران شهری باید به این نکته توجه داشته باشند که در ماه‌های آخر دوران فعالیت خود می‌بایست پاسخگویی افکار عمومی باشند که در فرصت ۴ ساله‌ای که مردم به آنان اعطا کردند چه اقداماتی را به انجام رسانده و چه طرح‌هایی را برای مدیران بعد از خود به یادگار گذاشته‌اند. امروز شهر تشنه آبادانی است و مدیران با نیازسنجی در اجرای طرح‌های عمرانی قابل لمس برای مردم که برگرفته از نیازهای واقعی مردم است، می‌توانند پاسخگویی اعتماد آنان در خردادماه گذشته باشند.

مشکل مردم با بورس بی منطقی بورس است

مردم در بازار سرمایه به معنای سهامدار و شریک بودن مردم در شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی باشد. الزام اولیه برای تحقق این موضوع این است که با توجه به افزایش فروش محصولات و سودسازی یک شرکت، قیمت سهم آن شرکت نیز افزایش یابد تا سهامداران آن شرکت، خودشان را به نوعی مالک و مبلغ کالاها یا محصول تولید شده آن شرکت بدانند اما اتفاقی که در اقتصاد ایران و بازار سرمایه ما رخ داده، این است که روند حرکتی شاخص و قیمت سهم‌ها دارای هیچ منطقی نیست. از این رو مشکل اصلی امروز مردم با بازار سرمایه نیز فرمز بودن بازار نیست بلکه مشکل اصلی، عدم نظارت دولت بر اتفاقات رخ داده در بازار سرمایه و بی‌منطقی بورس است.

* کارشناس ارشد اقتصاد

و این بار در فرمزی بازار سرمایه نیز به صورت محسوس و ملموسی مشاهده شد. برای مثال قیمت هر سهم از شرکتی که سال گذشته سهم خود را به قیمت ۱۵۰۰ تومان عرضه اولیه کرده بود با توجه به تورم ۴۰ درصدی شرایط اقتصادی کشور بی‌توجه بوده و گویا تافته‌ای جدابافته از اقتصاد ایران و واقعیت موجود در آن است، به نحوی که در نیمه اول سال ۹۹ و با رسیدن شاخص از ۵۰۰ هزار واحد به بالای ۲ میلیون، بسیاری از کارشناسان نسبت به این رشد هشدار می‌دادند چرا که در آن بازار، قیمت سهم برخی شرکت‌ها - حتی شرکت‌های اصطلاحاً کاغذی- که عملاً فعالیت اقتصادی و تولیدی نداشتند نیز در حال افزایش بود؛ موضوعی که نشان دهنده عدم منطقی اقتصادی حتی در زمان سبزپوشی بازار بود. موضوعی که طی یک سال گذشته

بدون شک سکه بورس نیز مانند تمام بازارهای مالی ۲ روی سود و ضرر دارد. تمام کسانی هم که وارد این بازار شده‌اند - یا می‌شوند- باید به این مساله واقف باشند با این حال در ماه‌های گذشته که شاخص عمدتاً روند نزولی داشته نه تنها عامه مردم که کارشناسان و برخی مسؤولان نیز نسبت به روند طی شده در بازار سرمایه معترض بوده و حتی از عباراتی چون «تراج ثروت مردم در بورس» استفاده کردند. اما آیا اعتراض این افراد صرفاً به منفی بودن شاخص و روند نزولی قیمت سهام بوده است؟ آیا این افراد از ماهیت بازار سرمایه و احتمال وجود سود و زیان بی‌اطلاعند؟

به نظر می‌رسد مشکل اصلی منتقدان بورس چه در زمان رشد صعودی بازار در ماه‌های از سال ۹۸ و نیمه اول سال ۹۹ و نزول و درجا زدن بازار از نیمه دوم

میشم مهرپور: بیش از ۲ سال از آغاز ورود عمومی مردم به بازار سرمایه ایران و تبدیل نهاد بورس از یک بازار تخصصی با مخاطبانی اندک به بازاری که حالا نیمی از جمعیت کشور در آن سهم هستند می‌گذرد. حضور پر تعداد مردم در این بازار و به تبع آن اهمیت بورس برای بخش قابل توجهی از جمعیت کشور موضوعی بود که باعث شد بازار سرمایه و توجه به آن برای نخستین بار به عنوان یکی از شعارها و وعده‌های اصلی نامزدهای ریاست‌جمهوری دوره سیزدهم مطرح شود. اما سوال اینجاست: مردم و سهامداران از بورس چه می‌خواهند و وظیفه دولت در قبال بازار سرمایه چیست؟

یادداشت

عباس اسماعیل گل: چشم روی هم بگذارید ۴ سال دولت سیزدهم تمام شده است. فرصت تغییر کم است و از آنجا که تغییر امر ساده‌ای نیست و نمی‌توان درباره آن ساده‌انگاری کرد، لازم است در همین آغاز و پیش از صدورگی دولت مسواری را درباره تغییر در فضای فرهنگی، بویژه تغییرات مفید در جریان سینمایی کشور تذکر داد. نه از آن رو که روزی بگوییم ما «گفته بودیم»، بیشتر از آن باب که امیدواریم این

تولید در سینما، پشتیبانی‌ها و مانع‌زدایی‌ها

سینمایی به نحوی از نفت تغذیه می‌کنند، چرا باید جریان دولتی سینما از ورود تأثیرگذار به تولید ابا داشته باشد؟ البته تعیین اولویت‌ها، تشخیص و تمیز عناصر تولیدی (فنی و هنری) برای سپردن آثار مهم سینمایی و نمایش خانگی و... خود نیاز به یک شناخت و معرفت نسبت به فضای کلی سینما دارد که نباید از نظر دور بماند. اینگونه تصدی‌گری دولتی صرفاً در اعطای مجوزها خلاصه نمی‌شود. طبیعتاً است‌طرح این گزاره‌ها به معنای رقابت با جریانی که ممکن است خود راه به عنوان جریان مستقل در سینما معرفی کند، نیست چرا که نه تراحم و نه تضادی با فعالیت‌های ایشان ندارد.

خانگی را پیش ببرند. شرایط امروز شاهد مثال این تغییر اساسی در ریل‌گذاری تولید است. حالا نقش دولت جز در اعطای پروانه تولید و نمایش با عدم اعطای آنها، آنچنان پررنگ نیست. به نظر می‌رسد در کنار گام‌های مثبتی چون حذف جشنواره جهانی که به عنوان یک جشنواره مستقل هیچ‌گاه نتوانست شخصیت پیدا کند، توجه به مساله تولید می‌تواند مقدمه تغییرات تأثیرگذار باشد. جشنواره جهانی فجر با تحمیل هزینه‌های سنگین بر وزارتخانه نحیف فرهنگ، حتی نتوانست پرستیژ سینمایی برای عنوان فجر در حوزه بین‌الملل بسازد

گزاره‌ها شنیده شود و موجب تفکر و عمل سریع در حوزه سینما گردد. آنچنان که می‌توانیم تصدی‌گری دولتی مانند گذشته (دهه‌های ۶۰ و ۷۰) بر سینمای ایران حکمفرما نیست و افزایش سرمایه‌گذاری بخش‌های خصوصی و خصوصی در سینما (این عبارات نباید رهنز باشند، چرا که به خاطر عدم سودآوری تولید در سینما و وضعیت ورشکسته فعلی، دست‌کم نمی‌توان این سرمایه‌گذاری‌ها را غیرنفتی تلقی کرد) موجب شده جریان‌های سینمایی بدون سرمایه و تجهیزات دولتی بتوانند بخش مهمی از تولید در سینما و شبکه نمایش

دیدگاه

